

Realismus

- převládá v literatuře v 2. pol. 19. st. (z lat. realis = věcný, skutečný; realita = skutečnost)
- jeho typickým rysem – věcný a kritický vztah ke skutečnosti, jeho pravdivý obraz
- literatura je chápána jako vědecká analýza společnosti (kritický realismus)

Významní představitelé:

Honoré de Balzac (Fr.) – cyklus „Lidská komedie“ (téměř 100 románů)

Charles Dickens (Angl.) – kritika sociální nespravedlnosti, obrazy osudů nešťastných dětí bez domova i rodiny – např. „Oliver Twist“, „David Copperfield“

Lev Nikolajevič Tolstoj (Rus) – např. historický román „Vojna a mír“

Anton Pavlovič Čechov (Rus) – zakladatel lyrického a psychologického dramatu, např. drama „Tři sestry“

Významní čeští představitelé:

Alois Jirásek – vrchol české historické prózy 19. st., dílo – např. „Staré pověsti české“ (nejstarší období českých dějin), „Proti všem“ (husitství), „F. L. Věk“ (národní obrození), „Psohlavci“, drama – „Jan Hus“, „Jan Žižka“, „Lucerna“

- jeho tvorba měla výchovný význam = znalost dějin je posilou národního sebevědomí

Karel Václav Rais – venkovská próza, např. román „Zapadlí vlastenci“ (idylický obraz venkova v minulosti)

České realistické drama:

- Ladislav Stroupežnický – „Naši furianti“

- Alois a Vilém Mrštíkové – „Maryša“

POVÍDKA – kratší vyprávění s jednoduchým dějem a několika postavami

ROMÁN – rozměrné epické dílo zobrazující životní příběhy většího počtu lidí v delším časovém úseku, často na pozadí společenských událostí určité doby